

Управління розвитком регіону

М. В. ВОЛКОВА

Харківська національна академія міського господарства

В умовах трансформаційної економіки України задачі формування стратегії соціально-економічної трансформації регіону, адекватної сучасним складним вимогам до забезпечення усталеного регіонального розвитку, набувають особливого значення. Підвищення актуальності вирішення проблем управління розвитком регіонів насамперед обумовлено об'єктивними закономірностями ринкового реформування економіки. Економічні реформи в масштабах всієї держави покликані сформувати конкурентну ринкову середу, в якій господарська діяльність підкорялася б об'єктивним економічним законам.

Здійснення процесів реформування на регіональному рівні повинно сприяти формуванню організаційних, економічних, інформаційних, правових і інших необхідних передумов для успішної в ринкових умовах господарської діяльності окремих підприємств.

Проведення ринкових реформ на рівні держави, галузі, регіону створює принципово нові можливості і перспективи для економічного розвитку конкретних підприємств. Міра реалізації цих можливостей визначається здатністю господарчих комплексів (на національному рівні в цілому та на рівні регіонів зокрема) до постійного вдосконалення організації і управління виробництвом, оновлення товарного асортименту, скорочення витрат, пошуку і впровадження різного роду інновацій та ін.

Таким чином, необхідність і значення управління соціально-економічним розвитком регіону складається в забезпеченні взаємозв'язку і спадкоємності між процесами ринкового реформування на макроекономічному рівні і в рамках окремих підприємств.

Основною метою регіональної політики держави є створення рівноцінних умов життя в різних районах країни, оптимальне використання їх територій, природних і трудових ресурсів. З цієї точки зору саме управління соціально-економічним розвитком регіону закликає забезпечувати позитивний вплив на галузеву структуру економіки, на розподіл виробництва і труда, рівень добробуту і прибутків населення. На регіональному рівні формуються рівні оптимальні можливості для розвитку підприємств різних галузей, поліпшення стану внутрішнього споживчого ринку, скорочення існуючих соціальних протиріч та забезпечення високої якості життя населення.

Крім того, саме в регіонах процеси ринкового реформування економіки придбавають цільову орієнтацію на конкретних суб'єктів господарювання, промисловців і підприємців. Такий цілеспрямований характер дозволяє здійснювати перетворення з урахуванням фінансового становища підприємств, об'єктивної оцінки роботи їх керівництва, можливих наслідків перетворень, що проводяться для соціально-економічного становища в

регіоні. Дія усіх перерахованих чинників об'єктивно приводить до посилення уваги до проблем управління розвитком регіону.